

som om der er noget, der hedder kompetencer, og så er der noget, der hedder de rigtige kompetencer, nemlig realkompetencer. Det er, fordi vi forfladiger det danske sprog somme tider.

Der er også nogle, der laver en opstart. De begynder sådan set, men de kalder det en opstart. Der er også nogle, der åbner op. Men man kan sådan set ikke åbne i.

Så er der nogle, der nu vælger at sige, at der er noget, der hedder realkompetencer. Jamen kompetencer skulle da være meget reelle, og derfor synes jeg, at man skal bruge udtrykket kompetencer i stedet for at tale om realkompetencer.

Det kan hænge sammen med, at vi har en diskussion om, hvad kompetence er for noget. Og realkompetence må vel så være de reelle kompetencer, som ligger neden under de formelle kompetencer.

Når vi har haft diskussioner i Folketinget og andre steder om, hvad kompetencer er for noget i uddannelser, hvor vi er nogle, der har argumenteret for et bredere kompetencebegreb end kun i forhold til det mere eksamensorienterede, så er det, fordi vi i virkeligheden talte om realkompetence. Det vil sige, at jeg har brugt ordet kompetence, hvor ministeren i virkeligheden har talt om realkompetence.

Jeg kan slet ikke være uenig i noget som helst i den redegørelse, overhovedet ikke. De tre ministre, nej, fire ministre er det jo – det er jo i øvrigt også mange til at lave en redegørelse, men det skal man ikke bebrejdes – har også skrevet en kronik, hvor man på en rent sprogligt endnu mere let måde formulerer sig om de her ting. Der er bl.a. en sætning, der lyder sådan:

Opgaven lyder simpel, men er svær: Hvordan identificerer og dokumenterer vi reelle kompetencer, og hvordan anerkender vi dem?

Helt enig, det er den rette problemstilling.

Så er der en anden sætning, som jeg mener er unfair, urimelig, over for de danske arbejdsgivere, i den samme kronik, der siger:

Derfor er det et stigende problem, at arbejdsgiverne er vænnet til udelukkende at se på eksamenspapirer og særlige evner/erfaringer for at opfylde lige bestemt én funktion.

Det mener jeg ikke er en rimelig beskrivelse af danske arbejdsgivere i dag. Mit indtryk af masser af unge mennesker, når de skal ud og søge job, er, at de selvfølgelig har nogle eksamenspapirer, og det lægger arbejdsgiverne også vægt på at de har, men det er i virkeligheden ikke det, de bliver ansat på. De bliver ansat på

deres, om man vil, realkompetencer og ikke på det der kompetencepapir, som et eksamenspapir er.

Jeg mener, at danske arbejdsgivere i langt højere grad, end man får indtryk af her, er opmærksomme på, at der er masser af andre kompetencer, som man ikke kan læse af et papir. Og det er jo det, som er vigtigt i uddannelsesdiskussioner, nemlig at vi anerkender og forstår, at der er en masse kompetencer, som aldrig nogen sinde kan komme på papir.

Man kan ikke gå til eksamen i personlig kompetence. Man kan ikke gå til eksamen i sociale kompetencer. Man kan selvfølgelig som en del af en eksamen have bevis, at man har nogle sociale kompetencer, fordi man har kunnet samarbejde med andre. Jeg er fuldstændig enig med regeringen, men jeg synes bare ikke, regeringen selv altid har levet ordentligt op til det. I de diskussioner, vi har haft her i Folketinget, synes jeg, regeringen i for høj grad har lagt vægt på et noget mere snævert kompetencebegreb, end der ligger her, og derfor glæder jeg mig meget over det.

Kl. 12.30

Men det betyder også, at regeringen må være helt forpligtet til at leve op til det og identificere, hvad rigtige kompetencer er – jeg ville bare kalde det kompetencer, men regeringen kalder det realkompetencer – og dokumentere, hvad det er for noget. Det er det, vi skal nå frem til. I dag gør masser af arbejdsgivere det, når de ansætter mennesker, at de bruger et langt bredere kompetencebegreb, end regeringen somme tider gør, og vi må gøre det på samme måde i uddannelsesmæssig sammenhæng, når vi skal finde ud af, hvem der kan komme ind på de forskellige uddannelser.

Jeg siger ikke, at kvote 2-systemet var det eneste ideelle. Det kan godt være, det skal modificeres, og det har vi også talt for, men det havde et bredere kompetencebegreb end lige netop eksamener, og derfor synes jeg, at det, regeringens fire ministre i kronikken beskriver som det rigtige, lever regeringen ikke selv op til. Når man kritiserer danske arbejdsgivere for at være vænnet til udelukkende at se på eksamenspapirer, mener jeg ikke, det er korrekt, og jeg mener desværre, at regeringen i for høj grad har været vænnet til at se på eksamenspapirer.

Derfor glæder det mig meget, hvis redegørelsen er udtryk for, at regeringen erkender, at kompetence er et bredere begreb end kun et eksamensresultat. Her i tilværelsen skal man glæ-